

QUICK MOD KHIM (QUICK)

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

27. november 2003 *

I sag T-348/02,

Quick restaurants SA, Bruxelles (Belgien), ved avocat L. Van Bunnan, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved A. Rassat og S. Laitinen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af afgørelse truffet den 17. september 2002 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1117/2000-2) vedrørende registrering af ordet Quick som EF-varemærke annulleres delvist,

* Processprog: fransk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne P. Mengozzi og M. Vilaras,

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juli 2003,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- 1 Den 4. oktober 1996 indgav sagsøgeren en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærke og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret.

- 2 Det varemærke, som registreringsansøgningen vedrører, er nedenstående mærke, der på ansøgningsblanketten er betegnet som »figurmærke«:

Quick

- 3 De varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 29-32 og 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse for hver af disse klasser:

- klasse 29: »Kød, fisk, fjerkræ og vildt; kødekstrakter; konserverede, tørrede og kogte frugter og grøntsager; geléer, syltetøj, frugtsauce; æg, mælk og andre mejeriprodukter, spiselige olier og spisefedt; konserver af næringsmidler indeholdt i denne klasse; pickles; næringsmidler, tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

- klasse 30: »Kaffe, te, kakao, sukker, ris, tapioka, sago, kaffeerstatning; mel og næringsmidler af korn, brød, kiks, kager, konditori- og konfekturvarer, spiseis, honning, sirup; gær, bagepulver, salt, sennep; peber, eddike, herunder vineddike, saucer (krydrede); salatdressinger; krydderier; råis; konserver af næringsmidler indeholdt i denne klasse; næringsmidler, tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

- klasse 31: »Landbrugs-, skovbrugs- og havebrugsprodukter samt korn (ikke indeholdt i andre klasser), levende dyr, friske frugter og grøntsager, frø og såsæd, naturlige planter og blomster, næringsmidler til dyr, malt; næringsmidler, tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

  - klasse 32: »Øl, ale og porter; mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke, saft og andre præparater til fremstilling af drikke; tilberedte drikke indeholdt i denne klasse.«

  - klasse 42: »Distribution af næringsmidler og drikke tilberedt til indtagelse; tesaloner, snackbarer, sandwichbarer, kantiner, pommes fritesboder, restauranter, selvbetjeningsrestauranter, fastfoodrestauranter, drive-in-restauranter, caféer og tilsvarende etablissementer; levnedsmiddelvirkosomhed, tilberedte måltider, retter og drikke til at tage med; catering.«
- 4 Ved afgørelse af 18. september 2000 afviste undersøgeren i medfør af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 at registrere det pågældende varemærke for alle de angivne varer og tjenesteydelser. Ifølge undersøgeren består det mærke, som registreringsansøgningen vedrører, udelukkende af et udtryk, der i omsætningen kan tjene til at betegne de ovennævnte varers og tjenesteydelsers beskaffenhed (quick = hurtig). Eftersom udtrykket »quick« præcist beskriver arten af de pågældende varer og tjenesteydelser, var undersøgeren ligeledes af den opfattelse, at det pågældende mærke mangler fornødent særpræg for alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkeansøgningen.
- 5 Den 17. november 2000 påklagede sagsøgeren i henhold til artikel 59 i forordning nr. 40/94 undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret. I klageskrivelsen

begrænsede sagsøgeren rækkevidden af registreringsansøgningen til kun at gælde de varer, der i ansøgningen var angivet som henhørende under klasse 29, 30, 31 og 32 i Nice-arrangementet.

6 Ved afgørelse af 17. september 2002 (herefter »den anfægtede afgørelse«), der blev meddelt sagsøgeren den 7. oktober 2002, stadfæstede Andet Appellkammer undersøgerens afgørelse, for så vidt som denne afviste varemærkeregistreringen for følgende varer:

— klasse 29: »Næringsmidler, tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

— klasse 30: »Kaffe, te, kakao, kaffeerstatning; næringsmidler, tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

— klasse 31: »Tilberedte måltider og retter indeholdt i denne klasse.«

7 I denne forbindelse fandt appelkammeret i det væsentlige, at det ansøgte varemærke manglede fornødent særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 for de pågældende varer, eftersom varemærket, når det anvendes på disse, er egnet til straks at give den engelsksprogede forbruger det indtryk, at der er tale om varer, der kan tilberedes og serveres hurtigt. Appellkammeret var endvidere af den opfattelse, at tegnet Quick bestod af en angivelse, der i omsætningen kan tjene til at betegne en vigtig egenskab ved de

pågældende varer, nemlig den hurtighed, med hvilken de kan tilberedes og serveres, og at dette tegn således også har en beskrivende karakter i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Appellkammeret annullerede derimod undersøgerens afgørelse for så vidt angår de øvrige varer og tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkeansøgningen.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 26. november 2002 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 9 Harmoniseringskontoret har indgivet sit svarskrift til Rettens Justitskontor den 26. februar 2003.
- 10 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 17. marts 2003 har sagsøgeren i medfør af artikel 135, stk. 2, i Rettens procesreglement anmodet om tilladelse til at indgive replik.
- 11 Den 25. marts 2003 besluttede Retten (Fjerde Afdeling), at yderligere udveksling af processkrifter var uforholdsmæssig, idet sagsøgeren kunne uddybe sine anbringender og argumenter og kommentere Harmoniseringskontorets svarskrift under den mundtlige forhandling.
- 12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

13 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 10. juli 2003.

14 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Konklusionen i den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som EF-varemærkeansøgningen derved delvis afvises.

— I øvrigt stadfæstes afgørelsen.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

15 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Indledende bemærkninger

- 16 Det skal bemærkes, at der i denne sag er nedlagt påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse, idet den stadfæster undersøgerens afgørelse af 18. september 2000, for så vidt som denne sidstnævnte afgørelse afviser EF-varemærkeansøgningen med hensyn til de varer, der er nævnt i præmis 6 ovenfor, og som henhører under klasse 29 og 30 i Nice-arrangementet.
- 17 I stævningen har sagsøgeren fremsat et eneste anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. I besvarelse af et spørgsmål fra Retten har sagsøgeren under retsmødet erklæret, at selskabet ikke gør et anbringende gældende om, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94, der vedrører den situation, at det ansøgte varemærke har fået fornødent særpræg ved brug. Retten skal følgelig ikke tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det ansøgte varemærke har fået fornødent særpræg ved brug. Sagsøgeren har dog anført, at det ansøgte varemærke — i det omfang det er delvis sammenfaldende med selskabets navn — har erhvervet en anden betydning (secondary meaning), der efter sagsøgerens opfattelse er et element, der skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om det pågældende varemærke har det fornødne særpræg, uanset at sagsøgeren ikke formelt i stævningen har gjort et anbringende gældende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

Parternes argumenter

- 18 Sagsøgeren er af den opfattelse, at appelkammeret har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at denne bestemmelse loyalt gengiver indholdet af artikel 6e, punkt B, nr. 2, i Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, som revideret i Stockholm den 14. juli 1967, der kun gør det muligt at afvise registrering af mærker, der »[...] udelukkende består af tegn eller angivelser, som i omsætningen kan tjene til at betegne varernes art, beskaffenhed, mængde, bestemmelse, værdi, oprindelsessted eller frembringelsens tidspunkt«. Formålet med artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er dermed ifølge sagsøgeren at forhindre, at en enkelt virksomhed tilegner sig et ord, der bør stå til rådighed for alle, herunder den brede offentlighed, for præcist og korrekt at betegne det, der sælges eller udbydes til salg under det omhandlede tegn. Denne fortolkning kan i øvrigt finde støtte i Domstolens dom af 20. september 2001, Procter & Gamble mod KHIM (sag C-383/99 P, Sml. I, s. 6251, præmis 37 og 39), og i Rettens dom af 27. februar 2002, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL) (sag T-34/00, Sml. II, s. 683, præmis 45), samt i diverse afgørelser fra de nationale domstole.
- 19 Dette er imidlertid ikke tilfældet for så vidt angår næringsmidler, tilberedte måltider, retter og drikke (salater, pommes frites-portioner eller andre retter, der er tilberedt af kød, æg eller af mejeriprodukter), der er forsynet med en emballage, hvorpå tegnet Quick er påført. I modsætning til det af appelkammeret anførte udgør dette et »suggestivt« tegn for så vidt angår tilberedte retter, og det kan på ingen måde fortolkes som en angivelse af en »vigtig beskaffenhed ved de pågældende varer, nemlig den hurtighed, med hvilken de kan tilberedes og serveres« og således som et beskrivende tegn. Ordet »quick« har — når det forbindes med tilberedte retter — ifølge sagsøgeren karakter af et frit påfund og er fuldt ud egnet til at individualisere disse retter i forhold til lignende varer, der

udbydes af konkurrenterne. Det står ikke for en almindelig måde at beskrive færdigretter eller deres egenskaber på. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den hurtighed, med hvilken de pågældende varer kan tilberedes, som ordet Quick leder tankerne hen på, ikke har nogen indflydelse på selve egenskaberne ved næringsmidler, der er forarbejdet og serveret. Uanset om de tilberedes og serveres hurtigt eller langsomt, har salater eller pommes frites nemlig det samme udseende og den samme smag.

- 20 Harmoniseringskontoret har henvist til retspraksis, hvoraf det fremgår, at det følger af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 12 i forordning nr. 40/94, at »formålet med forbuddet mod at registrere tegn eller angivelser, der er udelukkende beskrivende [...] er at forhindre, at der registreres tegn eller angivelser som varemærker, der på grund af deres lighed med almindelige måder at beskrive de pågældende varer eller tjenesteydelser eller deres egenskaber på, ikke kan opfylde funktionen om at identificere den virksomhed, der markedsfører dem, og som derfor ikke har det særpræg, som denne funktion forudsætter [...]« (dommen i sagen Procter & Gamble mod KHIM, præmis 37). I henhold til denne praksis henhører desuden under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 kun sådanne tegn og angivelser, der i den normale sprogbrug fra forbrugers synsvinkel — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan betegne en vare eller en tjenesteydelse som den, der er indgivet til registrering (dommen i sagen Procter & Gamble mod KHIM, præmis 39).
- 21 Under disse omstændigheder og særlig henset til den omstændighed, at sagsøgeren ikke har bestridt hverken det semantiske indhold af ordet »quick« på engelsk eller den omstændighed, at varemærket Quick, som ønskes registreret, ikke indeholder noget grafisk element, der varigt kan påvirke forbrugeren og adskille det fra et ordmærke, afhænger vurderingen af det pågældende mærkes beskrivende karakter udelukkende af spørgsmålet om, hvorvidt udtrykket »quick« kan opfattes som en normal måde til at angive en af de omhandlede varers væsentlige egenskaber på engelsk.

- 22 I denne forbindelse har Harmoniseringskontoret for det første gjort gældende, at de næringsmidler, for hvilke ansøgningen er blevet afvist, har det til fælles, at de er tilberedte. Det kan ganske vist ikke udelukkes, at visse af disse næringsmidler (kaffe, kakao, cikorie i bønneform og te i løs vægt) kan udbydes under omstændigheder, der ikke indebærer nogen form for tilberedelse eller hurtig servering, og følgelig at varemærket Quick ikke er beskrivende for disse varer. Da sagsøgeren har ansøgt om registrering af varemærket Quick for samtlige varer inden for den pågældende kategori uden at skelne mellem dem, har appelkammeret imidlertid med rette vurderet tegnet i forhold til disse kategorier, herunder de af disse omfattede varer, der henhører under fast food-industrien (fast food industry) (jf. i denne forbindelse Rettens dom af 7.6.2001, sag T-359/99, DKV mod KHIM (EuroHealth), Sml. II, s. 1645, præmis 33, og af 20.3.2002, sag T-355/00, DaimlerChrysler mod KHIM (TELE AID), Sml. II, s. 1939, præmis 34).
- 23 Harmoniseringskontoret har for det andet anført, at ordet Quick, når det anvendes på de berørte varer, hos den engelsksprogede forbruger frem for alt fremkalder det indtryk, at disse varer kan forberedes og serveres hurtigt, idet denne hurtighed — og dermed også nemhed — meget vel kan tænkes at være en afgørende egenskab for den relevante kundekreds. Sagsøgeren kan således ikke med føje hævde, at den hurtige tilberedning, der beskrives ved det omhandlede tegn, »ikke spiller nogen rolle i relation til resultatet eller i relation til de omhandlede varers virkelige egenskaber«. Det er nemlig godtgjort, at den hurtige (og nemme) tilberedelse kan udgøre et kriterium for valget af varen, dvs. et resultat, som forventes af de potentielle købere af disse varer, i hvilket tilfælde dette kriterium rent faktisk udgør en væsentlig egenskab, som alle næringsmidler ikke besidder. Det er således af underordnet betydning, at varemærket Quick hverken beskriver de pågældende varers udseende eller smag.
- 24 Sagsøgeren kan heller ikke med føje gøre gældende, at varemærket Quick blot antydningvis skulle give forestillinger om de tilberedte retter, der er omfattet af registreringsansøgningen. Ordet »quick« henviser på ingen måde indirekte til visse egenskaber ved de pågældende varer, og det budskab, som ordet er bærer af, kræver ingen mental indsats hos de berørte forbrugere. Langt fra blot at give et fingerpeg beskriver ordet »quick« direkte og øjeblikkeligt en væsentlig egenskab ved de pågældende varer. Dette gælder så meget mere, som det ved søgninger på

internettet har vist sig, at mange internetsider inden for næringsmiddelområdet benytter udtrykket »quick« som en almindelig måde til at betegne en afgørende egenskab. Varemærket Quick indgår således blandt de almindelige betegnelser for de tilberedte næringsmidler, der er omfattet af registreringsansøgningen.

- 25 Endelig har Harmoniseringskontoret anført, at den anfægtede afgørelse er i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets faste praksis om at afvise registrering af lovprisende udtryk inden for næringsmiddelområdet (afgørelse fra Harmoniseringskontorets Andet Appellkammer af 23.4.2002, QUICK, R 414/2001-2, og af 2.7.2001, PURE PROTEIN, R 680/1999-2, afgørelse fra Første Appellkammer af 30.4.2001, CREMINO, R 517/200-1).

Rettens bemærkninger

- 26 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse« udelukket fra registrering. I artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94 er det desuden fastsat, at »[s] tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.
- 27 Det fremgår af retspraksis, at artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er til hinder for, at de i bestemmelsen omhandlede tegn eller angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke. Denne bestemmelse forfølger således et mål af almen interesse, hvorefter det kræves, at sådanne tegn eller angivelser frit kan anvendes af alle (jf. Rettens dom af 27.2.2002, sag T-219/00, Ellos mod KHIM (ELLOS), Sml. II, s. 753, præmis 27 og den deri anførte retspraksis).

- 28 Endvidere er de tegn, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, tegn, der anses for uegnede til at opfylde varemærkets grundlæggende funktion, nemlig at identificere varens eller tjenesteydelsens handelsmæssige oprindelse, med henblik på at give den forbruger, der køber den vare eller tjenesteydelse, som varemærket betegner, mulighed for ved et senere køb at foretage det samme valg, hvis erfaringen var positiv, eller foretage et andet valg, hvis den var negativ.
- 29 Et varemærkes beskrivende karakter skal bedømmes dels i forhold til de varer eller tjenesteydelser, som tegnet søges registreret for (Rettens domme af 31.1.2001, sag T-135/99, Taurus-Film mod KHIM (Cine Action), Sml. II, s. 379, præmis 25, og sag T-136/99, Taurus-Film mod KHIM (Cine Comedy), Sml. II, s. 397, præmis 25), dels i forhold til opfattelsen i den tilsigtede kundekreds, der består af forbrugerne af disse varer eller tjenesteydelser (ELLOS-dommen, præmis 29).
- 30 I denne sag skal opfattelsen af ordet »quick« vurderes i forhold til en engelsksproget forbruger i Fællesskabet, idet dette udtryk stammer fra engelsk og er almindeligt anvendt på engelsk (jf. i denne retning dommen i sagen Procter & Gamble mod KHIM, præmis 42). I øvrigt skal den tilsigtede kundekreds anses for at være en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 26, EuroHealth-dommen, præmis 27, og ELLOS-dommen, præmis 30). De pågældende varer er efter deres art næringsmidler beregnet til almindeligt forbrug.
- 31 Under disse omstændigheder må det med henblik på anvendelsen af den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 afgøres, om der for denne tilsigtede kundekreds består en umiddelbar og konkret forbindelse mellem ordet Quick og de varer, for hvilke registreringen er blevet afslået, dvs. »næringsmidler, tilberedte måltider og retter, kaffe, te, kakao og kaffeerstatning«, der henhører under klasse 29-31 i Nice-arrangementet.

32. Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der for den tilsigtede kundekreds består en umiddelbar og konkret forbindelse mellem det ansøgte mærke og de pågældende varer, må det konstateres, at appelkammeret med rette har lagt til grund, at ordet »quick« udelukkende består af en betegnelse, der inden for omsætningen kan tjene til at angive en vigtig egenskab ved de berørte varer, dvs. hurtigheden, med hvilken de kan tilberedes og serveres. Når dette ord anvendes på de her omhandlede varer, fremkalder det hos den engelsksprogede forbruger således umiddelbart det indtryk, at der er tale om varer, der kan tilberedes og serveres hurtigt.
33. Det følger heraf, at ordet Quick sætter den tilsigtede kundekreds i stand til straks og uden yderligere overvejelser at fastslå en konkret og umiddelbar forbindelse mellem tegnet og de varer, der er omfattet af registreringsansøgningen.
34. Det er ganske vist korrekt, at visse af de varer, der er angivet i registreringsansøgningen, herunder navnlig de varer, der går under betegnelsen »kaffe, te, kakao og kaffeestatning«, eventuelt kan udbydes under omstændigheder, der ikke indebærer nogen forberedelse eller hurtig servering, og at ordet Quick følgelig ikke er beskrivende for deres vedkommende. Det skal imidlertid hertil bemærkes, at sagsøgeren har ansøgt om registrering af det pågældende tegn for samtlige kategorier af de pågældende varer som helhed uden at skelne imellem dem. Følgelig skal appelkammerets vurdering tiltrædes, for så vidt som den vedrører disse varekategorier i deres helhed (jf. i denne retning Rettens dom i EuroHealth-sagen, præmis 33, i TELE AID-sagen, præmis 34, og dom af 20.3.2002, sag T-356/00, DaimlerChrysler mod KHIM (CARCARD), Sml. II, s. 1963, præmis 33 og 36), og dette gælder så meget desto mere, som sagsøgeren i stævningen ikke har fremført noget argument med henblik på at anfægte denne vurdering.
35. Under disse betingelser forekommer den forbindelse, der er mellem på den ene side ordet Quick og på den anden side de varer, der henhører under klasse 29, 30 og 31 i Nice-arrangementet, tilstrækkelig snæver til, at forbuddet i artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94 finder anvendelse (jf. ELLOS-dommen, præmis 37).

- 36 Det følger heraf, at appelkammeret med støtte i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 med rette har stadfæstet, at ordet Quick ikke er egnet til at udgøre et varemærke i Fællesskabet.
- 37 Som det fremgår af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94, er det tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer, der opregnes, finder anvendelse for, at tegnet ikke kan registreres som EF-varemærke (Domstolens dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 29, og Rettens dom af 31.1.2001, sag T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod KHIM (Giroform), Sml. II, s. 433, præmis 30). Følgelig og uden at det er fornødent at tage stilling til, om der kan foretages realitetsbehandling — hvilket Harmoniseringskontoret bestrider — af anbringendet om en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, når henses til artikel 21 i statuten for Domstolen, der i medfør af statuttens artikel 53 og procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), og artikel 130, stk. 1, finder anvendelse på sagsbehandlingen ved Retten, må Harmoniseringskontoret frifindes.

Sagens omkostninger

- 38 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale Harmoniseringskontorets omkostninger i overensstemmelse med dets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

- 1) **Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**

- 2) **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Tiili

Mengozzi

Vilaras

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. november 2003.

H. Jung

Justitssekretær

V. Tiili

Afdelingsformand